

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' לא דברה תורה אלא
בנגד יצה"ל. ע"י סוטה דף
לז ע"א מד"ה כמאן:

לעזי רש"י

ברוק"א. יתר, קנה עץ
מחודד.
טריידר"א. מקרח.
גרייס"א (גרמי"א). חרט
(לכתובה).
מרייליש (מורילי"ש).
אסימונים, אבנים או כלים
קטנים שמיניעים אותם על
לוח המשחק.

מוסף תוספות

א. דהא לא כתיב עבר
עברי בהאי ענינא. תוס'
הרא"ש. ב. הי' מגיירא
שירא גברי ישראלי. שם.
ג. שסחם עכרם ובעלת
לפסול לה ועשא ונה.
ד. מדאיסריך
להתייבם תואר נראה
דאיכא איסור דנראה
מדאורייתא בניהי. תוס'
הרא"ש. ה. דאמרין
פרט לטעם
אחרים וכו'. רשב"א.
ו. דממעטין לענין מיתה
וסלקות אבל איסורא
איכא. תוס' הרא"ש.
ז. כבני נח. שם.

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

היהוה. בכל גאולה חתמו תלמי' ביה קרא לקובעו חובה: ואפי' לרבי יהושע. דאמר גבי שדה אחוה רשות הכא מודה דחובה דלא יטמע בעובדי כוכבים: לעולמו של יובל. כדליפתין בריש פירקין (דף טו.) מושבתם איש אל אחוזו: סול. ברוק"א בלע"י: סירה. קוד:

פ' לרבי יהושע ת"ש
לנו יאאלנו ג' פועות ת"ש
אלות כסדר הזה מאי
ועברי עברי הנמכר
צנים ושדה אחוזה
תיב בהו יעל שדה
חמן בר יצחק בלקרו
קנה ברציעה דכתיב
מרצע וגו' קוונה את
האדון: דכתיב ועברו
הבת לעולם לעולמו
צע אין לי אלא מרצע
ירא והמחט והמקרה
ירבות כל דבר שנקח
הורה רבי אומר ימה
תאף כל של מתבת
מרצע הגדול אמר רבי
דרוש כשהן דרועים
תא וחק"א דאין עבר
שנעשה בעל מום
עים היאך עבר עברי
היא אין נרצע אלא
קמפילגי דרבי דריש
ל מרצע פרט כ"אוננו
ופרט וכלל אי אתה
ה הפרט מפורש של
ת ר' יוסי דריש ריבוי
מרצע מיעט באוננו

פס. שלא יתן סס על אלו וינקטה
דזה לא דמי לתרעט שזיט נוקב
מכא אדם אלא מהשוי: **חיימון**
שבידן בפרק גד הנשט (חולין 12)
ר' יהודה אומר אין נוהג אלא בנאמט
והדעת מכרעת של ימין וילף לה
מה"ל דהי"ק ודרש הי"ק משונה
שזכרנות: **וישעש בעל מוס.** ומה
בין והלא רציעה מלוה היא: **חידוש**
הוא. שהסיר שפחה כנענית לישראל:
באיסקונדרי אשלניסו. לא התייחס
לכ לדרקק בשמותיהם אלא כמשפחה
בפסקין מרילי'ש: **וא"ס** אין רבו
מופר לו שפחה כנענית. למה לי שעמא
מפני שנעשה בעל מוס בלאו הכי נמי
לא שייך רציעה דנשיין אבהמי את
אשמי: **סו** לא מידר. אין להשיב על
זאת: **בסן.** אסור כנייתם שהיה
זונה אוקוס: **סו** כינס **חורא.**
במלחמה: **מופר.** כדמפרש ואזיל:
דברה **חורה.** לא התירנה אלא בשביל
היא הרע שאלס לא יתירה יעצור על
האזהרה דליף לקמיה מדכתיב יפס
חורא שירא שמתרגם לו הילכן
בכהן נמי איכא למיחס לזר הרע
ושירא: **בביאש שניס.** שכבר נתקדשה
רוח: **והכאפס אל** וסוף **ניסך.**
למחיה: **כריגא ביה** ורחש **בשביה**

עניי זה ולא שלקחה למוכרה או לשפחה ואח"כ נתן עיני זה:
קושי אלא דמוטב שיהיו ישראל בשר תמותות שחיות בשר תמותות
ד פגולים: א' ולא יאכלו בשר תמותות. לאחר שימותו יבשו נבלות:
תמותות

לקובעו חובה ואפילו צ"י יחושע. פירש בקומערס ואפי' לרבי יחושע דאמר לגבי שדה אחוזה רשות הכא מודה דהו' אחוזה כי היכי דלא יעמע בין העובדי כוכבים והכא לא שייך לאקשויי מחא בכל דהא לא נכתב בהדיא עניינא"א אך הקשה ה"ר שמואל מקווי

כיון דמוקי לה כרבי יהושע ע"כ לא
חזי לקובעו חובא אלא בע"ע בגלג
ווא"כ אין הריבוי דכלל ארץ אחתהם
שאר שנה לענין חוב ערי חומה און
מדרבא קביעות חובה ורענין ע"ע
הוא מדרבא חובה ווא"כ הוה ליה
למימר מביה התלמוד וע"ע הנמכר
לעבוד מוכרה ולקובעו חובה בשמין
וכר"א ואז הוי ריבוי שוה:

ההוא לִקְרִיב קִרְיֹב קֹרֵם. וְשֵׁלֶשָׁה יִגְאֻלֵּנִי אֲמִי מֵד לְגוֹפוֹיָהּ וּמֵד בְּצֵמֶה הַחֲרָסִים וּבְשֵׁדָה אֲחֻזָּה בִּדְרֻכָּתָהּ בְּחֵד קֶלֶס וּמֵד לְמִדְרָשׁ יִגְאֻלֵּנִי לֵאמֹר וְלֹא לֵאחֶר:

בביאה שניה כ"ע לא פ"יני
ראמור. ויאה ע"ג דגני
שפחה לא מפליג בין ויאה ראשונה
לשניה דלף ביאה שניה שריח הדא
איתותב שמואל לעיל התם היינו
שעמא דהוי מידוש הוהר אסור
טא הייך קדש גבי ישראל הוהר נמי
גבי כהן חלל הדא דדי שריח גבי
ישראל אין כהן מידוש ולגבי כהן
אסורה מטעם זונה ואע"פ שממחרית
בעל כרחא עשה הכחוש כבורח
גמורה ואכתי אכיל אסורה לגבי
כהן ולא מזני שהחיי:

אֵשֶׁת אִשְׁרָי אִשֵּׁת אִישִׁי. דְּאֵשֶׁת
לֶחֶן פְּסוּלָה הִיא בְּנִשְׁמוֹת;
כִּדְבָרֵינוּ פ' ד' מִיָּמוֹת (ד' נְשִׁמוֹת)
מִיָּמָה אִשֶׁת עֵשֶׂת לְדָבִירָא (בְּרֵאשִׁית ב)
וְדָבִירָא בְּשֵׁמוֹת וְלֹא בְּשֵׁם כִּשְׁמֵי
הַיָּד.

הכל מאי רבי רבי כל מילי מאי מיטעט מיטעט סם אמר
מורע הגדול מאי משמע ¹כדאמר רבא ²הירך המיומם
מיוצח שבמזעצעי: א"ר אלעזר יודן רביי היה מיומם
רצועין אלא במילתא וחכ"א אין עבר עברי כהן נדר
מום: ויעשה בעל מום אמר רבה בר רב שילא
משפחתו למוחזק שבמשפחתו איבעיא להו עבד עני
לו רבו שפחה כנענית חידוש הוא לא שנא כהנים וי
³שנאי כהנים הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות ר
אמר אסור א"ל רב נחמן ⁴לרב ענן כי היותו בי מדר
איטלליתו מ"ט לא תימרו ל⁵י מהא וחכ"א אין עבד עברי
בעל מום וא"ת אין רבו מוסר לו שפחה כנענית תיפ
את אדוני את אשתי ואת בני וליכא ⁶יתו לא מדי אמר
תואר חידוש הוא לא שנא כהן שנא ישראל או דילי
והיבה בהן מצות יתירות רב אמר מותר ושמואל אמר
דכ"ע לא פליגי דשרי דלא דברה תורה אלא כנגד יצר
שני רב אמר מותר ושמואל אמר אסור רב אמר מו
אישתרי ושמואל אמר אסור דהא הויא לה גזירת ⁷גזיות
בביאה שניה כ"ע לא פליגי דאסירא ⁸דהויא לה גזירת כ
רב אמר מותר ⁹דהא לא דברה תורה אלא כנגד יצ
אסור כל היכא דקרינא ביה ¹⁰והבאתה אל תוך ביתך קו
כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך
בשביה ¹¹ת"ר וראית בשביה ¹²בשעת שביה אשת
יפת תואר ¹³לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע ¹⁴מוט

החזרה לו במה שנתן עיניו בה: **בשעם שבים**. אם נתן מחמילה **יום תואר**. השמע מתוך שמחגרה זו ילדו מחממה יופיה החזרה לו ו שמועה ואע"פ שהיא מאוסה כדכתיב ביחזקאל (ד) ולא כל בפי ב

כא :

רָבוּ א ב מִי שֶׁהָלַךְ
עֲנֵדָה הִלְכָה ו:
רָבוּ ג מִי שֶׁסָּרַק ג
הִלְכָה ט:
רָבָה ד מִי שֶׁהָלַךְ ח:
רָבָה ה מִי שֶׁהָלַךְ ט:
רָבָה ו מִי שֶׁהָלַךְ י:
ז [מִי שֶׁפָּסַח מִהֵלֵךְ לְעִירָם
נִלְכָה הֵלֵךְ עוֹשֵׂי שְׂמֵי
ס' ו כְּפִי יד]:
רָבָה ז ח ט מִי שֶׁסָּרַק ח:
הֵלֵךְ מִלְכֵּם הֵלֵךְ
ד:
רָבָב י ב מִי שֶׁהָלַךְ
ג:

תורה אור השלם

1. אחרי נסתר אהלי
תהיה לו חסר נאמרו
יגאלו ויקרא הם כי ברו
2. אל כו דוד או כי דוד
יגאלו או משאר בשרו
משפחתו יגאלו או
השניה דוד וגנאל
3. ובקר התורם הם
אך חלק עולם קביל על
שדה הארץ יקרא נאמרו
דוד ויובל נאמרו
4. ויקרא הם
5. ונתפש דודו אל
אלהם ונתפש אל
דודתו אל אל המזוזה
6. ורבע אותה אל אנו
במסרע ועבדו לעלם
7. שמום הם
8. וילקח את המרצע
ותחת כנאו ונתפש
ויהי לו עבד עולם ואף
לאמקח העשהן
9. ויהי שמו יו
10. עבדו אל אל גנאל
11. אשר על חרד שר
דודם חוה כי נגע בכה
12. וקרא בניו דודתו
13. ביחסיאל הם
14. ויקרא עמקו ויהי לו
עמו וקח אל משפחתו
ואל אחות אביוו ששיתו
15. ויקרא הם
16. ואם הם
17. וקרא אהלי אדמו
אחז עמקו ויהי לו
אחז עמקו ויהי לו

מוסף דש"י

[illegible]

לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שם אין הקנייה ממירה ישאנה בליקור: דברים כא יא.